

[Landbrugsministeren.]

ling, hr. Niels Ravn fremkom med om at tage et meget vidtgående hensyn til alle sider, bekræfte, at det er min indstilling, at jeg vil tage et meget vidtgående hensyn til alle sider. Man må ikke glemme, at det, det drejer sig om i denne relation, er at tilvejebringe et grundlag, således at de landmænd, der leverer produkterne, kan få dem afregnet efter deres værdi og kvalitet. Det må være hovedsigtet. Men jeg vil gerne føje til, at ordningen må tilrettelægges således, at den ikke kommer til at virke diskriminerende over for nogen part. Enhver producent skal, uanset hvor han bor, have mulighed for at opnå kvalitetstilskud, uden at han derved tvinges til at levere sine dyr andre steder, end han hidtil har ønsket at levere dem, og ordningen må heller ikke diskriminere handelsleddene. Med dette som udgangspunkt ville jeg tro, at vi i løbet af nogle måneder — jeg ser gerne det bliver så snart som muligt — vil være i stand til at lægge op til disse nyordninger.

Hermed er vi inde på det spørgsmål, som hr. Niels Eriksen rejste i form af en henstilling til mig om at fremsætte forslag til en ny levnedsmiddellovgivning. Jeg er helt enig i de grundbetragtninger, hr. Niels Eriksen her har givet udtryk for, og jeg kan sige, at jeg allerede har sat et arbejde i gang på embedsmandsniveau med henblik på at rede disse problemer ud, således at vi forhåbentlig kan få et oplæg til en forenklet lovgivning. Men her er jeg i den situation, at uanset landbrugsministeriets og min vilje til og interesse for at gøre dette — og jeg vil gerne bekræfte, at den har vi — er det jo så bredt et felt, at der er adskillige ministerier involveret i det. Men det er klart, at de henstillinger, der er kommet her i dag, må være en ekstra tilskyndelse for os i regeringen til at gå videre med disse spørgsmål, og jeg skal på den givne foranledning søge yderligere at lægge pres på, at dette arbejde kan blive videreført.

Fru Gunhild Due var lidt skuffet over, at der ikke var nogen egentlig landbrugsreform i de forslag, jeg har fremsat, men mente dog alligevel der var fremskridt. Jeg forstår så udmærket, og jeg skal ikke gå ind i en debat med fruén på nærværende tidspunkt, at skuffelsen er stor, når man har det udgangspunkt, der ligger i det forslag, som jo fik en

meget voldsom modtagelse her i tinget for kort tid siden. Når man har denne tankegang som udgangspunkt, forstår jeg som sagt skuffelsen, og derfor skal jeg lade den passere.

Også fru Gunhild Due var inde på spørgsmålet om levnedsmiddellovgivningen; dette har jeg svaret på i forbindelse med kommentaren til hr. Niels Eriksen.

Må jeg endelig sige til fru Hanne Reintoft, at der kunne være mange kommentarer at knytte til hendes indlæg, men jeg skal afstå fra at fremsætte bemærkninger ud over til to af de rejste problemer. Det ene var spørgsmålet om fordelén ved et medlemskab af fællesmarkedet, og fru Hanne Reintoft mente, at det ikke løser landbrugets problem. Jo, det gør det, det løser ikke alene landbrugets problem, det løser mange økonomiske problemer for det danske samfund. For spørgsmålet om fællesskabet er jo ikke et landbrugsproblem alene, det har en langt større rækkevidde, og det burde man vide, når man bedømmer et enkelt erhverv. Man vil kunne finde i det officielle materiale, som udenrigsministeriet har udsendt, et talmateriale, der viser fordelene og ulemperne — for dem er der jo også nogle af — for erhvervene, og dér ligger det dokumenteret.

Alle de andre problemer, fru Hanne Reintoft rejste og udbad sig mit svar på, synes jeg må faldé helt til jorden, når fruén sagde: vi kommunister vil ikke støtte en tvivlsom landbrugseksport. En tvivlsom landbrugseksport — dermed er der i virkeligheden givet en karakter, som gør det let for mig, og som bevirker, at jeg skal afstå fra yderligere kommentarer. Det tyder på, at man end ikke har villet sætte sig ind i en samfundsøkonomisk vurdering af de problemer, der her er tale om.

Må jeg så til slut blot have lov at fremhæve, at jeg synes, der er det glædelige i situationen i øjeblikket, at der på mange områder er lyspunkter både for landbruget og med hensyn til landbrugets placering i offentligheden. Den omstændighed, at landbruget og regeringen har opnået enighed om disse forslag, som nu synes at kunne blive gennemført på et bredere grundlag, den omstændighed, at Krogstrupudvalgets arbejde har været medvirkende til, at debatten omkring dansk landbrug og landbrugs-